

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2019)0111

Pretreakcija pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2019. gada 13. februāra rezolūcija par pretreakciju pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā (2018/2684(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijai uzdoto jautājumu par lejupeļi attiecībā uz sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā (O-000135/2018 – B8-0005/2019),
- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 8. un 153. pantu (par sieviešu un vīriešu līdztiesību), 10. un 19. pantu (par nediskriminēšanu) un 6., 9. un 168. pantu (par veselību),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 2. un 3. pantu, kas paredz, ka dzimumu līdztiesības un nediskriminēšanas princips ir viena no Savienības pamatvērtībām,
- ņemot vērā Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 21. pantu (par nediskriminēšanu), 23. pantu (par sieviešu un vīriešu līdztiesību) un 35. pantu (par veselības aprūpi),
- ņemot vērā 1995. gada septembra Pekinas deklarāciju un rīcības platformu un 1994. gada septembra Starptautisko konferenci par iedzīvotājiem un attīstību (Kairas konference) un tās rīcības programmu, kā arī attiecīgo pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK),
- ņemot vērā ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija),
- ņemot vērā Komisijas rīkotā 2017. gada ikgadējā pamattiesību kolokvija “Sieviešu

tiesības nemierīgos laikos” secinājumus,

- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā pretreakciju var definēt kā pretestību pret progresīvām sociālajām pārmaiņām, iegūto tiesību regresu vai nevienlīdzīga *status quo* saglabāšanu un tā kā pretreakcija pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību raisa īpašas bažas; tā kā šāda pretestība var tikt izrādīta neatkarīgi no personas sociālās izcelsmes vai vecuma, var būt oficiāla un neoficiāla un var ietvert pasīvas vai aktīvas stratēģijas, kā vērsties pret tālāku progresu, mēģinot mainīt tiesību aktus vai politiku un tādējādi galu galā ierobežot iedzīvotāju iegūtās tiesības; tā kā šo parādību papildina viltus ziņu un kaitīgu stereotipisku priekšstatu izplatīšana;
- B. tā kā sieviešu tiesības ir cilvēktiesības;
- C. tā kā dzimumu līdztiesības līmenis bieži vien kalpo par rādītāju un pirmo brīdinājumu, ka attiecīgajā sabiedrībā pasliktinās pamattiesību un pamatvērtību stāvoklis, tostarp demokrātija un tiesiskums; tā kā mēģinājumi ierobežot vai vājināt sieviešu tiesības bieži vien liecina par plašāku sociālo konfliktu;
- D. tā kā visas dalībvalstis ir uzņēmušās starptautiskajās tiesības un ES Līgumos paredzētās saistības un pienākumus ievērot, garantēt, aizsargāt un īstenot pamattiesības un sieviešu tiesības;
- E. tā kā vīriešu un sieviešu līdztiesība ir viena no ES pamatvērtībām; tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskriminēšanu ir pamattiesības, kas nostiprinātas Līgumos, un tās jāievēro tiesību aktos, praksē, judikatūrā un ikdienas dzīvē;
- F. tā kā LESD 8. pants norāda: “Veicot savas darbības, Savienība tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību”; tā kā izskaust nevienlīdzību primāri ir dalībvalstu ziņā;
- G. tā kā dzimumu līdztiesības indekss uzrāda pastāvīgu nevienlīdzību un tikai minimālu progresu 2005.–2015. gadā; tā kā visās dalībvalstīs joprojām ir vajadzīgi ievērojami uzlabojumi, lai radītu dzimumlīdztiesīgu sabiedrību, kurā sievietes un vīrieši būtu vienlīdzīgi pārstāvēti, cienīti un droši visās dzīves un darba jomās; tā kā dzimumu līdztiesības politika, kas labvēlīgi ietekmē sabiedrību kopumā, nāk par labu visiem; tā kā stagnācija sieviešu tiesību jautājumos nozīmē lejupslīdi;
- H. tā kā līdztiesības politika būtu jāizstrādā, balstoties uz vienlīdzīgām iespējām sievietēm un vīriešiem un vienlaikus arī palīdzot sievietēm un vīriešiem darba un ģimenes dzīves līdzsvarošanā;
- I. tā kā dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību progress nav automātisks vai lineārs; tā kā dzimumu līdztiesības aizsardzība un attīstība prasa pastāvīgu darbu;
- J. tā kā sieviešu diskriminācija var izpausties dažādi, arī kā strukturāla, *darbavietas* un ekonomiska diskriminācija, kas, būdama vispārizplatīta, var būt slēpta un nemanāma;
- K. tā kā šajā desmitgadē ir vērojama acīmredzama un organizēta globāla un Eiropas līmeņa vērsšanās pret dzimumu līdztiesību un sieviešu tiesībām, arī Eiropas Savienībā, it sevišķi vairākās dalībvalstīs;

- L. tā kā šī pretreakcija vērojama arī ES līmenī un tā kā joprojām ar nožēlu jānorāda, ka šā Parlamenta sasaukuma sākumā Komisija nolēma apturēt dzimumu līdztiesības stratēģiju, ko līdz tam tā bija īstenojusi;
- M. tā kā galvenie mērķi, pret kuriem vēršas šī pretreakcija pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību, šķiet kopīgi visās valstīs un skar tādas svarīgas dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību institucionālā un politiskā satvara jomas kā dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana, sociālā un darba aizsardzība, izglītība, seksuālā un reproduktīvā veselība un tiesības, vardarbības pret sievietēm un dzimumbalstītas vardarbības novēršana un apkarošana, LGBTI+ tiesības, sieviešu dalība politisko lēmumu veidošanas amatos un darba vidē, kā arī pietiekams finansējums sieviešu un citām cilvēktiesību organizācijām un kustībām; tā kā daļa aktīvistu un organizāciju, kas cīnās pret cilvēktiesībām, ar savām stratēģijām mēģina atcelt jau pieņemtus pamata cilvēktiesību likumus, kas attiecas uz seksualitāti un reprodukciju, tostarp tiesībām uz mūsdienīgu kontracepciju, reproduktīvajām palīgtechnoloģijām un drošu abortu, lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI+) līdztiesību, iespējām nodarboties ar cilmes šūnu pētniecību un personas tiesībām mainīt savu dzimti vai dzimumu bez negatīvām juridiskām sekām;
- N. tā kā sievietes īpaši skar nestabila nodarbinātība un dažādu veidu nestandarta nodarbinātība; tā kā 2008.–2014. gadā dziļās ekonomikas krīzes dēļ, kas skāra visu ES, krasi pieauga bezdarba līmenis un 2014. gadā sieviešu bezdarba līmenis (10,4 %) joprojām bija augstāks nekā vīriešu bezdarba līmenis (10,2 %); tā kā ekonomikas krīze ir ietekmējusi visu Eiropas Savienību, jo īpaši lauku rajoniem piedzīvojot postošu bezdarba un nabadzības līmeni un iedzīvotāju skaita samazināšanos, kas sevišķi skar sievietes;
- O. tā kā sieviešu organizācijām, grupām un sieviešu tiesību aizstāvjiem ir bijusi katalizējoša un vadoša loma pēdējā desmitgadē notikušajā likumdošanas un politikas attīstībā attiecībā uz sieviešu tiesību palielināšanu un īstenošanu; tā kā šauru kritēriju un administratīvā sloga, kā arī aizvien naidīgākas vides dēļ tās saskaras ar ievērojamām grūtībām iegūt finansējumu, savukārt tas tām liedz efektīvi pildīt sabiedrības interesēs esošus uzdevumus;
- P. tā kā daudzas dalībvalstis joprojām nav nedz ratificējušas, nedz transponējušas Stambulas konvenciju un tā kā Eiropas Savienībā pastāv valsts noteikti seksuālo un reproduktīvo tiesību ierobežojumi;
- Q. tā kā 2018. gada pirmajā pusē vairākās dalībvalstīs bija vērojama pretreakcija pret Stambulas konvenciju un šīs pretreakcijas izpausmes bija naida runa un īpaša vēršanās pret LGBTI+; tā kā pret šo pretreakciju nav bijusi vērojama pretestība Padomē vai Eiropadomē;
- R. tā kā 2017. gadā Eiropas Padome brīdināja, ka tiek apdraudētas sieviešu seksuālās un reproduktīvās tiesības, jo vairākas tās dalībvalstis mēģina ierobežot tiesību aktus par aborta un kontracepcijas pieejamību; tā kā līdzīgi ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komiteja (*CEDAW*) un Personu ar invaliditāti tiesību komiteja (*CRPD*) 2018. gada augustā nāca klajā ar kopīgu paziņojumu, kurā uzsvēra, ka piekļuve drošiem un legāliem abortiem un ar to saistītajiem pakalpojumiem un informācijai ir svarīgi sieviešu reproduktīvās veselības aspekti, vienlaikus mudinot valstis izbeigt regresu sieviešu un meiteņu seksuālās un reproduktīvās veselības jomā, jo tas apdraud viņu

veselību un dzīvību; tā kā Parlaments ir atzinis, ka liegt garantētu, likumīgu aborta pieejamību ir vardarbība pret sievietēm;

- S. tā kā dažās dalībvalstīs organizācijas, kas aktīvi cīnās pret sieviešu seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām, saņem pilnīgu valsts atbalstu publiskā finansējuma veidā, kas tām ļauj rīkot koordinētus pasākumus starptautiskā un Eiropas līmenī;
 - T. tā kā attiecību izglītība, dzimumizglītība un dzimumu līdztiesības izglītība, kas atbilst Pasaules Veselības organizācijas dzimumizglītības standartiem un tās Seksuālās un reproduktīvās veselības rīcības plānam, nav nodrošināta visās dalībvalstīs, savukārt tas nozīmē starptautisko vadlīniju neievērošanu; tā kā bažas raisa aizvien lielākā pretestība pret šādu izglītību un tajā iesaistīto cilvēku stigmatizācija, kuras avots ir konkrētas politiskās kustības, un šīs pretestības cēlonis bieži vien ir dezinformācijas kampaņas, kas daudzās dalībvalstīs vērstas pret dzimumizglītības saturu un kas traucē šādu informatīvu, svarīgu un iekļaujošu izglītību nodrošināt ikvienam;
 - U. tā kā visā pasaulē gadsimtiem senas patriarhālas struktūras apspiež sievietes un sieviešu tiesības un uztur dzimumu nelīdztiesību; tā kā šo struktūru pārvarēšana nebūs iespējama bez sadursmes ar dažādām varas pozīcijām un mehānismiem visā pasaulē;
 - V. tā kā dzimumu līdztiesības progress un ieguldījums sievietēs ir izdevīgs visai sabiedrībai, jo sievietes, kam ir ekonomiskie līdzekļi un vadības iespējas, ieguldīs savu bērnu un ģimeņu veselībā, uzturā, izglītībā un labklājībā,
1. mudina Komisiju un dalībvalstis apņēmīgi iestāties par dzimumu līdztiesību, **sieviešu** tiesībām un **LGBTI+** tiesībām, tostarp vismazāk aizsargāto minoritāšu tiesībām, un prioritizēt tās; atgādina visām dalībvalstīm par to pienākumiem ievērot sieviešu tiesības un veicināt dzimumu līdztiesību; aicina visās jomās plaši nosodīt runu un rīcību, kas apdraud sieviešu tiesības, patstāvību un emancipāciju; atzīmē, ka svarīgs līdzeklis cīņai pret šo pretreakciju ir proaktīva tiesībās balstīta dzimumu līdztiesības uzlabošana un vispārēja dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana;
 2. norāda, ka pretreakcijas pret sieviešu tiesībām būtība, intensitāte un ietekme atšķiras starp valstīm un reģioniem, dažos gadījumos paliekot retorikas līmenī, savukārt citos pārtopot pasākumos un iniciatīvās, tomēr tā ir vērojama gandrīz visās dalībvalstīs; uzskata, ka šo pretreakciju ietekmē arī diskusijas un politikas iespējas;
 3. norāda, ka nolūkā panākt sieviešu neatkarību sociālās un ekonomiskās emancipācijas ceļā vajadzīgi politikas pasākumi, kas vērsti uz darbavietām, palīdz apkarot būtisko nevienlīdzību un diskrimināciju darbā, nodrošināt labāku atalgojumu un veicināt darba un darba laika regulējumu un ko pavadītu pasākumi, kuri apkarotu un aizliegtu visu veidu nestabilo nodarbinātību un sargātu tiesības uz koplīguma slēgšanas sarunām;
 4. norāda, ka pretreakcija visvairāk apdraud minoritāšu grupu, tostarp dzimtisko un seksuālo, etnisko un reliģisko minoritāšu, sievietes;
 5. uzsver, ka dzimumu līdztiesību nav iespējams panākt, ja vienlīdzīgas tiesības neiegūst visas sievietes, arī reliģisko un etnisko minoritāšu sievietes, kas saskaras ar interseksionālo nevienlīdzību;
 6. nosoda dažās dalībvalstīs notiekošo dzimumu līdztiesības politikas pārinterpretēšanu un pārveidi par ģimenes un maternitātes politiku; norāda, ka šāda politika attiecas tikai uz

konkrētām grupām un nav iekļaujoša; norāda arī, ka šādas politikas mērķis nav ilgtspējīgas strukturālas pārmaiņas, kas noturīgi uzlabotu sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību;

7. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka sieviešu tiesības un LGBTI+ tiesības tiek aizsargātas un atzītas par līdztiesības principiem demokrātijas un tiesiskuma satvarā; tomēr uzskata, ka ar sieviešu tiesību nostiprināšanu tiesību aktos vien nepietiek, lai panāktu dzimumu līdztiesību, un ka to būs iespējams panākt vien tad, ja dalībvalstis transponēs, pieņems un galu galā arī īsteno attiecīgos tiesību aktus un panāks to izpildi, lai pilnībā aizsargātu sieviešu tiesības; pauž nožēlu par to, ka sieviešu tiesības netiek skatītas holistiski kā viens no virzītājprincipiem — ar attiecīgu budžetu — visās valsts un Eiropas publiskās politikas jomās; uzskata, ka ir svarīgi ieguldīt pretreakcijas novēršanā izglītības ceļā; aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt sabiedrības izpratni par to, cik svarīgi un izdevīgi sabiedrībai ir sargāt sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību un izskaust dzimtos stereotipus, un vairāk atbalstīt pierādījumos balstītu pētījumu un informācijas sagatavošanu un izplatīšanu sieviešu tiesību jomā;
8. aicina visas dalībvalstis uzņemties un ievērot normas, ko paredz starptautiskie līgumi un konvencijas, ka arī principus, kuri noteikti to pamatlikumos, lai tādējādi nodrošinātu, ka tiek ievērotas un uzlabotas minoritāšu un sieviešu tiesības, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības tiesības un dzimumu līdztiesība kopumā;
9. uzsver, ka novērst un apkarot visu veidu vardarbību pret sievietēm, tostarp kaitīgas tradicionālas ierāžas un dzimumbalstītu vardarbību, joprojām traucē daudzi šķēršļi; pauž bažas par dažādu veidu vardarbību, kas kļuvusi intensīvāka, piemēram, seksistisku un pret LGBTI vērstu naida runu, mizoginiju un kibervardarbību, tostarp aizskaršanu un vajāšanu, kā arī vardarbību pret sievietēm darbā vai cilvēku tirdzniecības un prostitūcijas kontekstā; atgādina, ka ir jāīsteno profilakses un aizsardzības pasākumi, kas paredzēti sievietēm un meitenēm, kuras saskaras ar dzimumbalstītu vardarbību, un vainīgie ir jāsauc pie atbildības, reizē arī nodrošinot pietiekamu finansējumu, personālu un atbalstu sieviešu patversmēm; atgādina, ka izšķirīgi svarīgi ir īstenot Cietušo tiesību direktīvu, Eiropas aizsardzības rīkojuma direktīvu un Cilvēku tirdzniecības apkarošanas direktīvu; uzsver, ka ir jānovērš salīdzināmu datu trūkums, lai politikas izstrādātājiem būtu adekvāta informācija par šīm jaunajām tendencēm; aicina ES un dalībvalstu līmenī arī turpmāk sākt kampaņas sabiedrības informēšanai par dzimumbalstītu vardarbību un vardarbību ģimenē;
10. aicina deputātus īstenot nepielaidīgu politiku attiecībā uz seksistisku naida runu plenārsēžu laikā, ar Reglamenta grozījumiem aizliedzot šādu naida runu;
11. vēlreiz aicina Eiropas Parlamentā īstenot visiedarbīgākos iespējamus pasākumus seksuālas uzmākšanās apkarošanai nolūkā panākt īstu dzimumu līdztiesību; aicina veikt ārēju revīziju, kas izceltu labākās darbības normas, lai ieviestu visiem Parlamenta darbiniekiem un arī deputātiem obligātu apmācību par cieņpilnu darba vidi, un pārkārtot abas komitejas, kuras ir atbildīgas par aizskarošas izturēšanās gadījumu izskatīšanu, tā, lai tajās darbotos neatkarīgi eksperti un tiktu ievērota līdztiesība;
12. uzskata, ka nolūkā sekmēt vīriešu un sieviešu līdztiesību un izskaust vardarbību pret sievietēm ir svarīgi sadarboties ar vīriešiem;
13. nosoda kampaņu pret Stambulas konvenciju, kura vēršas pret vardarbību pret sievietēm,

un tās nepareizu interpretēšanu; pauž bažas par atteikšanos no normas nepieļaut nekādu vardarbību pret sievietēm un dzimumbalstītu vardarbību, lai gan šādai normai ir spēcīgs vienprātīgs starptautiskais atbalsts; norāda, ka tiek apšaubīta cilvēktiesību, līdztiesības, patstāvības un cieņas principu dziļākā būtība; aicina Padomi noslēgt Stambulas konvencijas ratifikāciju un pilnīgu īstenošanu no ES puses un mudināt to ratificēt visas dalībvalstis;

14. norāda, ka vardarbība ģimenē tiek uzskatīta par dažās dalībvalstīs visizplatītāko vardarbības veidu, un pauž bažas par to, ka aizvien vairāk sieviešu cieš no vardarbības ģimenē;
15. asi nosoda to, ka palielinās vardarbība pret sievietēm, par ko liecina ārkārtīgi liels slepkavību skaits;
16. norāda, ka personām, kas cietušas no dzimumbalstītas vardarbības, tostarp vardarbības ģimenē, par spīti tiesību aktiem par visas vardarbības apkarošanu tiesu iestāžu palīdzība un pienācīga aizsardzība bieži vien ir pieejama ierobežoti un ka attiecīgo tiesību aktu īstenošana un izpildes panākšana ir vāja; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visas personas, kas cietušas no dzimumbalstītas vardarbības vai vardarbības ģimenē, saņem dzimumsensitīvu tiesisko palīdzību, lai netiktu pieļauta atkārtota viktimizācija un nesodāmība un lai panāktu, ka šādi noziegumi retāk paliek neziņoti;
17. norāda uz satraucošu tendenci: pasaulē — arī Eiropā — sarūk pilsoniskās sabiedrības telpa un pamattiesību organizācijas, tostarp sieviešu tiesību organizācijas un aktīvisti, aizvien vairāk saskaras ar darbības kriminalizēšanu, birokratizāciju un finansējuma ierobežojumiem;
18. pauž stingru atbalstu un solidaritāti ar populārajām iniciatīvām, tostarp vietējo aktīvistu iniciatīvām, kas pieprasa dzimumu līdztiesību un ko atbalsta sieviešu organizācijas un kustības; uzsver, ka ir jāturpina sniegt finansiālu atbalstu, lai to darbs varētu turpināties; tāpēc aicina palielināt dalībvalstu un ES finansējumu finanšu instrumentiem, kas šīm organizācijām ir pieejami; uzstāj, ka piekļuve šim finansējumam ir jāpadara mazāk birokrātiska un nedrīkst būt diskriminējoša organizāciju mērķu un darbību ziņā;
19. tāpēc pauž bažas par ziņām, ka daudzās dalībvalstīs tiek samazināti līdzekļi, kas pieejami sieviešu tiesību organizācijām un sieviešu patversmēm;
20. aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamus finanšu resursus, ar ko īstenot instrumentus cīņai pret visu veidu vardarbību un jo īpaši vardarbību pret sievietēm;
21. norāda, ka dažās dalībvalstīs vērojama tendence veidot paralēlu NVO vidi, kas sastāv no valdībai draudzīgām personām un organizācijām; uzsver, ka sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesībai, kā arī visas sabiedrības attīstībai svarīga ir kritiska, daudzveidīga NVO vide;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt savus finansējuma sadales, uzraudzības un novērtēšanas mehānismus un nodrošināt, ka tie ir dzimumsensitīvi un pielāgoti problēmām, ar kurām šīs pretreakcijas laikā saskaras konkrētas organizācijas un kustības, sevišķi mazas un vidējas, un attiecīgos gadījumos izmantot tādas rīkus kā dzimumu ietekmējuma novērtējums un dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā; aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt finansējumu sieviešu

tiesību un dzimumu līdztiesības, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību, aizsardzībai un veicināšanai ES un pasaulē;

23. aicina Komisiju sniegt tiešu un būtisku finansiālo atbalstu sieviešu organizācijām valstīs, kurās vērojama sistēmiska finansējuma atcelšana un pilsoniskās sabiedrības organizāciju uzbrukumi, lai nodrošinātu sieviešu un viņu tiesību aizsardzības un atbalsta pakalpojumu nepārtrauktību, un pārskatīt finansējumu, lai garantētu, ka ES finansējums atbalsta organizācijas, kuru darbības un pakalpojumi ir nediskriminējoši, iekļaujoši un vērsti uz cietušajām personām, nevis uztur dzimtiesiskos stereotipus, tradicionālas dzimties lomas vai neiecietību;
24. uzskata, ka prostitūcija ir smagas vardarbības un ekspluatācijas veids;
25. aicina Komisiju mudināt veikt novērtējumu par pašreizējo stāvokli ES attiecībā uz prostitūciju, ar ko saistītais cilvēku tirgotāju tīkls izmanto savā labā vienoto tirgu, un piešķirt finanšu resursus programmām, kas personām, kuras cietušas no cilvēku tirdzniecības un ekspluatācijas, dod iespēju izrauties no prostitūcijas;
26. aicina Komisiju nākamajā sabiedrības veselības stratēģijā iekļaut seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību veicināšanu un uzlabošanu;
27. aicina dalībvalstis izbeigt un pavērst pretējā virzienā finansējuma samazināšanu, kas skar dzimumu līdztiesības programmas, sabiedriskos pakalpojumus un jo īpaši seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpi;
28. pauž nožēlu par to, ka dažās dalībvalstīs maternitātes atvaļinājuma ilgumu nosaka ekonomiskais sektors, neņemot vērā sociālos un veselības faktorus, kas ietekmē gan sievietes, gan bērnus; atgādina, ka maternitātes, paternitātes un vecāku tiesību aizsardzība iet roku rokā ar darba tiesību un darbvietas drošības aizsardzību;
29. atgādina, ka panākt dzimumu līdztiesību un novērst atalgojuma un pensiju dzimumšķirtnes ir sociālā un ekonomiskā ziņā ļoti izdevīgi gan ģimenēm, gan sabiedrībai;
30. aicina īstenot mērķorientētas sieviešu ekonomiskās iespēcināšanas iniciatīvas un risināt tādos jautājumos kā dzimumu segregācija un sieviešu piekļuve darba tirgum, it sevišķi sieviešu uzņēmējdarbības, digitalizācijas un *STEM* jomās, lai cīnītos pret digitālo plaisu dzimumu aspektā;
31. uzsver, ka sievietes ir jāiespēcina, dodot viņām iespēju piedalīties lēmumu veidošanā un ieņemt vadības pozīcijas, lai vērstos pret negatīviem stereotipiem;
32. aicina patiešām rīkoties, lai novērstu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības, kas negatīvi ietekmē sieviešu sociālo un ekonomisko stāvokli; uzsver, nolūkā novērst vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības izšķirīgi svarīga ir darba koplīguma slēgšanas sarunu aizsardzība un aktīva īstenošana, visu veidu nestabilas nodarbinātības aizliegšana un darba tiesību regulēšana;
33. uzsver, ka tādos jautājumos kā neoficiāls darbs, uzņēmējdarbība un piekļuve finansējumam, piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem, vardarbība pret sievietēm un neatalgots darbs ir jāuzlabo pēc dzimuma dalītu datu vākšana; uzsver, ka informācijā un pierādījumos balstītas politikas veidošanas vajadzībām ir jāvēl un jāizmanto kvalitatīvi

dati un pierādījumi;

34. pauž nožēlu par to, ka Daudzgaļu finanšu shēmas regulā 2021.–2027. gadam par horizontālu principu nav atzīta dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā, un aicina Padomi minēto regulu steidzami grozīt, tādējādi apstiprinot apņemšanos veicināt dzimumu līdztiesību; aicina Komisiju un dalībvalstis budžeta plānošanā izmantot dzimumresponsīvu pieeju, kas ļauj skaidri noteikt, kāda publiskā finansējuma daļa ir paredzēta sievietēm, un cīnīties pret pretreakciju dzimumu līdztiesībai, nodrošinot, ka visa resursu mobilizēšanas un izdevumu sadales politika veicina dzimumu līdztiesību;
35. atzīmē, ka dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana ir vispārējas dzimumu līdztiesības stratēģijas daļa, un tāpēc uzsver, ka ES iestāžu apņēmīga rīcība šajā jomā ir ļoti svarīga; šajā sakarā pauž nožēlu par to, ka netika pieņemta nekāda ES dzimumu līdztiesības stratēģija 2016.–2020. gadam un ka Stratēģiskās iesaistes dzimumu līdztiesības jomā statuss tika pazemināts uz dienestu darba dokumenta statusu; vēlreiz aicina Komisiju pieņemt ES sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības stratēģiju;
36. mudina Padomi atbloķēt direktīvu par dzimumu līdzsvaru biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū (tā sauktā direktīva par sieviešu pārstāvību valdēs), lai vērstos pret būtisko līdzsvara trūkumu starp sievietēm un vīriešiem ekonomisko lēmumu pieņemšanā augstākajā līmenī;
37. mudina Padomi atbloķēt direktīvu par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi ārpus darba tirgus neatkarīgi no vecuma, invaliditātes, seksuālās orientācijas vai reliģiskās pārliecības, kuras mērķis ir ar horizontālu pieeju paplašināt aizsardzību pret diskrimināciju;
38. vēlreiz aicina Komisiju pārskatīt pārstrādāto Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK¹ par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos un mudina veikt attiecīgu likumdošanas darbu, kura pamatā būtu Komisijas 2014. gada ieteikums par darba samaksas pārredzamību, lai novērstu noturīgās sieviešu un vīriešu darba samaksas atšķirības;
39. pauž nožēlu par to, ka ir apturēts darbs pie maternitātes atvaļinājuma direktīvas;
40. aicina Komisiju izstrādāt saskanīgu un vispusīgu ceļvedi, kā panākt dzimumu līdztiesību un aizsargāt sieviešu tiesību vienlīdzību, tostarp izskaust visu veidu vardarbību pret sievietēm;
41. aicina Komisiju cieši sekot līdzi dzimumu līdztiesības veicināšanai un stāvoklim visvairāk skartajās dalībvalstīs, īpašu uzmanību pievēršot institucionālajam, politikas un legīslatīvajam satvaram;
42. pauž bažas par to, ka reproduktīvo tiesību un sieviešu patstāvības pretinieki ir būtiski ietekmējuši valstu tiesību aktus un politiku, it sevišķi dažās dalībvalstīs, mēģinādami vājināt sieviešu veselības un reproduktīvās tiesības, jo īpaši attiecībā uz ģimenes plānošanas un kontracepcijas pieejamību, kā arī ierobežot vai likvidēt tiesības

¹ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

brīvpriekšēji izbeigt grūtniecību; atkārtoti, ka ir jāpieņem mātes un vecāku aizsardzības politika, kas garantētu pamatīgu darbavietas un sociālās sistēmas atbalstu, kā arī politika, kura nodrošinātu ģimenes atbalsta infrastruktūru, pirmsskolas iestādes un aprūpi mājās slimniekiem un veciem cilvēkiem;

43. pieņem kritisku nostāju attiecībā uz feminisma un sieviešu tiesību aktīvisma nepienācīgu izmantojumu kūdīšanā uz rasismu;
44. iesaka dalībvalstīm nodrošināt, ka visiem jauniešiem tiek sniegta dzimumizglītība un attiecību izglītība; uzskata, ka svarīgs līdzeklis, kā novērst visu veidu vardarbību, sevišķi dzimumbalstītu vardarbību un jo īpaši jaunībā, ir vispusīgas izglītības stratēģijas;
45. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai un Padomei.